

Sygn. akt: WD 4/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Jan Bogdan Rychlicki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Andrzej Tomczyk

bez udziału stron, w sprawie obwinionego ppłk. rez. M. L. w przedmiocie jego zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego - Sądu Dyscyplinarnego co do zawieszenia postępowania

postanowił:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Obwiniony ppłk rez. M. L. w trakcie rozprawy dyscyplinarnej przed Wojskowym Sądem Okręgowym – Sądem Dyscyplinarnym w sprawie sygn. akt DSd ..., w dniu 15 października 2012 r. złożył wniosek o wyłączenie całego składu orzekającego, a to: ppłk. D. B., ppłk. P. W. oraz ppłk. P. K. uzasadniając go negatywnym nastawieniem tych sędziów do jego osoby.

Postanowieniem wydanym w tym dniu Sąd ten wniosek pozostawił bez rozpoznania.

W tej sytuacji obwiniony złożył wniosek o zawieszenie postępowania „do czasu rozpoznania mojego zażalenia na postanowienie sądu o pozostawieniu bez rozpoznania mojego wniosku o wyłączenie”.

Wojskowy Sąd Okręgowy – Sąd Dyscyplinarny ... postanowieniem wydanym w tym dniu nie uwzględnił wniosku obwinionego o zawieszenie postępowania uznając, że złożenie przez niego zażalenia na postanowienie nie podlegające zaskarżeniu nie może być uznane za długotrwałą, ani też za żadną inną przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie postępowania (k. 568-569).

Wojskowy Sąd Okręgowy – Sąd Dyscyplinarny ... wyrokiem wydanym w dniu 15 października 2012 r. uznał obwinionego za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 37 § 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.- Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. 2007 r. Nr 226, poz. 1676 ze zm.) i umorzył postępowanie w zakresie wymierzenia kary dyscyplinarnej (k. 575).

W dniu 20 października 2012 r. z zachowaniem ustawowego terminu obwiniony złożył zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji o nieuwzględnieniu jego wniosku o zawieszenie postępowania domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia i zawieszenia postępowania „do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia wniosku przez sąd drugiej instancji o wyłączeniu sędziów ppłk. D. B., ppłk. P. W. i ppłk. P. K”.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny rozważył, co następuje.

Zażalenie obwinionego należało pozostawić bez rozpoznania. Obwiniony błędnie podnosi, że wniosek o zawieszenie postępowania Sąd pierwszej instancji pozostawił bez rozpoznania, to jednakże jest oczywiste, że wniosek ten został rozpoznany merytorycznie.

Przekonuje o tym wymownie uzasadnienie decyzji procesowej Sądu pierwszej instancji.

W ocenie Sądu Najwyższego, a czego obwiniony nie dostrzega, bezprzedmiotowa jest ocena wniesionego przez niego środka odwoławczego, albowiem postępowanie w jego sprawie przed Sądem pierwszej instancji zostało już zakończone poprzez fakt wydania nieprawomocnego wyroku i w tej sytuacji

regulacja prawna, o której mowa w art. 22 § 1 k.p.k. w ogóle nie znajduje zastosowania. Innymi słowy, nawet gdyby przyjąć, że obwiniony miałby rację w zakresie celowości zawieszenia postępowania, to w sytuacji wydania orzeczenia kończącego to postępowanie nie można było znaleźć argumentów dla zastosowania tej instytucji. Wszak w przepisie art. 22 § 1 k.p.k. chodzi o takie przeszkody natury faktycznej, które uniemożliwiają prowadzenie aktualnie toczącego się postępowania.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.